

Δ ό--ξα Πα--τρι καὶ Υι---ω καὶ Α----γι-----ω Πνευ-μα-τι

Καὶ νῦν καὶ α----ει καὶ εἰς τοὺς αἰ---ώ--νας τῶν αἰ--ώ-νων α-μην

Σε τήν με-σι--τεύ--σα-σαν τήν σω--τη--ρί-αν τοῦ γέ--έ-νους η-μῶν,

α--νυμ-νοῦ-μεν Θε-ο--τό--ό--κε Παρ-θέ-έ-νε, π

εν τή σαρ--κί γάρ τή εκ σοῦ προ-σλη-φθεί-ση,

ο Υι--ός σου καὶ Θε--ός η--μῶν κ

τό δι---ά Σταυ-ροῦ κα-τα-δε-ξά---ά--με-νος πά--ά-θος,

ε----λυ--τρώ--σα-το η--μάς, εκ φθο-ράς

ως φι--λάν-θρω-πό--ο--ο--ος

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ημῶν, ανυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σοῦ προσληφθείση, ο Υιός σου καὶ Θεός ημῶν τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλάνθρωπος.